

Tom Behnke (KF):

Grundlovens § 78, stk. 2, foreskriver, at foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom. Foreningen skal altså virke ved vold, og det er vel egentlig der, at hele diskussionen kommer til at ligge.

Når man har en forening, hvor nogle af medlemmerne måske begår noget strafbart, er det så foreningen som forening, der har begået noget strafbart, eller er det den enkelte person, der har begået noget strafbart? Det er vel så den diskussion, vi har her i dag, og det er vel den diskussion, man har haft flere gange før her i Folketinget.

Jeg kan jo forstå på den sidste debat, der har været her i Folketinget, at da blev det tydeligt tilkendegivet, at Folketingets partier for så vidt er enige med Dansk Folkeparti i synspunktet om, at i det omfang en forening begår noget strafbart, som jeg lige har nævnt, jævnfør grundloven, så skal den opløses. Så langt fik Dansk Folkeparti jo medhold, sidst man diskuterede det her. Dansk Folkeparti rejste debatten og fik medhold.

Men dengang meddelte man så, at politiets undersøgelser har ført frem til, at først statsadvokaten og efterfølgende Rigsadvokaten i 2004 er kommet til den konklusion, at der ikke er grundlag for at opløse foreningen ved dom.

Hvorfor rejser man så debatten igen? Er der kommet nye ting, der har bevirket, at situationen er helt anderledes? Nej, det er der for så vidt ikke. Hvad er så formålet med at rejse debatten en gang til? Dansk Folkeparti har jo fået medhold i, at Folketingets partier som sådan er enige i, at hvis nogle foreninger laver noget kriminelt, så skal de opløses ved dom. Det står i grundloven, det er vi enige om, og vi har alle sammen skrevet under på, at vi vil overholde grundloven. Det skal man gøre, inden man træder ind i Folketingssalen. Spørgsmålet er altså: Hvad er formålet med at rejse denne her forespørgselsdebat? Det står hen i det absolut uviste.

Vi hører så, at der flere gange bliver sagt, at det er en politisk beslutning, der skal træffes, men det er jo absolut forkert. Når man henviser til grundlovens § 78, stk. 2, så er det en juridisk vurdering, der skal ligge til grund og ikke en politisk. Det er jo ikke således, at vi skal sidde i Folketinget som politikere og vurdere bevisbyrden, hvad der taler for, og hvad der taler imod, have en anklager og en forsvarer, og så skal vi som

politikere sidde og træffe en beslutning om, hvorvidt foreningen skal opløses eller ej.

Vores opgave som politikere kan være, når vi har med sådan en forening at gøre, at vi så siger til vores justitsminister: Vær venlig at holde Rigsadvokaten i ørerne og sørg for, at lige så snart det kan lade sig gøre at indlede en sag, så skal der indledes en sag!

Det har justitsministeren lovet at gøre. Rigsadvokaten er indstillet på, at når grundlaget er til stede, så starter der en sag. Men grundlaget er ikke til stede, og det kunne Dansk Folkeparti have fået at vide ved at have stillet det simple § 20-spørgsmål til ministeren: Er Rigsadvokaten nået frem til, at der er et grundlag? Svaret ville have været: Nej! Og så havde den historie ikke været længere.

Må jeg have lov at citere, hvad ministeren sagde i sit svar:

»Det er regeringens opfattelse, at der ikke kraftigt nok kan tages afstand fra Hizb-ut-Tahrirs intolerante holdninger. Foreningen repræsenterer et menneskesyn, der ingen steder hører hjemme i det danske samfund.«

Vi er fra konservativ side absolut enige, og det er den holdning, vi har til det. Vi tager kraftig afstand, men i spørgsmålet om, hvorvidt der så skal indledes en sag, er vi nødt til at påpege, at det jo ville være en katastrofe, hvis man rejser en sådan sag og taber den. For hvad er det så, man har opnået? Hvad er det så, Dansk Folkeparti har opnået? Man har opnået en juridisk godkendelse og blåstempling af den pågældende forening, og det er vel ikke det, som Dansk Folkeparti ønsker at opnå med den her debat.

Det er altså det, der ligger foran os, og det er det, som landets højeste jurister vurderer ud fra et juridisk synspunkt, og det er altså det, der gør sig gældende, når vi taler om grundloven.

Det andet, jeg synes måske skal nævnes her, inden min taletid løber helt ud, er, at jeg glæder mig, nej, det kan man ikke sige, men at jeg ser frem til, at vi skal stemme om det forslag til vedtagelse, som et stort antal partier nu har fremsat, for hvad stemmer Dansk Folkeparti? Jeg kunne da godt tænke mig at se, om Dansk Folkeparti virkelig vil stemme imod.

Lad mig citere fra forslaget til vedtagelse:

Kl. 11.05

»Folketinget tager i den forbindelse kraftig afstand fra de intolerante og uacceptable holdninger, som Hizb-ut-Tahrir har givet udtryk for.«

Det bliver interessant at se, om Dansk Folkeparti virkelig er så, jeg ved ikke om man må sige